

BISER

Letnik XXVII

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Vsi, ki se imenujemo in se imamo za Jezusove učence, moramo prehoditi pot štiridesetih dni od vstajenja do vnebohoda; prehoditi moramo pot od znanja, ki smo ga dobili pri veroučnih urah in morda še v mladinskih skupinah, do srečanja z Jezusom, z vstalim in živim. V tem srečanju se vse naše znanje spremeni zgolj v potrebno orodje, da moremo spregovoriti o tem, kaj, kako in zakaj verujemo. Temelj pa je izkustvo živega Boga. Na tem izkustvu, na tem srečanju, na tem doživetju sloni naša vera. Dokler se to ne zgodi, ostajamo kakor učenca na poti v Emavs ali kakor sedmerica pri Tiberijskem jezeru. Ostajamo ljudje s spomini, a brez življenja in brez prave prihodnosti.

Iz pridige nadškofa Stanislava Zoreta na 3. velikonočno nedeljo

DUHOVNA MISEL

Blagor ji, ki je verovala

Kristjani Marijo velikokrat idealiziramo. V svoji pobožnosti jo povečujemo kot bitje, ki je bilo že v času svoje zemeljskega življenja popolno in v svetosti nedosegljivo. Gotovo je bila Marija vzor popolnosti, ljubeznivosti in sočutja, vzor vernosti in izpolnjevanja Božje volje.

Gotovo je tudi zato Marija povečana v nebeški slavi in pri svojem Sinu zdaj kraljuje kot kraljica nebes in zemlje. Vendar Marija ni bila in ni nikakršna boginja. V času svojega zemeljskega življenja je morala tudi ona prehoditi dolgo in naporno pot vere. Kljub svoji izbranosti, kljub angelovemu oznanilu, da bo postala mati Odrešenikova, v nadaljnjem življenju in ob dogodkih, ki so se dogajali, Marija marsičesa ni razumela. Marija je bila človek kot mi in, tako kakor mi je morala tudi ona skrivnost Jezusa Kristusa



odkrivati postopoma.

Marija je hodila po poti preizkušenj, skozi temne doline nerazumevanja Božjih poti in načrtov, tudi Božje odmaknjenosti, toda hodila je

v neomajni veri in trdnem zaupanju v Boga in izpolnitev njegovih načrtov. Bila je romarica na poti vere! Med sencami je iskala pravi Jezusov obraz.

Tako tudi nam kaže pot vere in nam pomaga, da bi tudi mi iz človeškega občestva vedno bolj vstopali v občestvo vere v Božjega Sina Jezusa Kristusa. Naj nas v šmarničnih premišljevanjih opogumlja in nam odpira oči za poglobljeno vero. Naj preko nje prihajamo v globlji stik z Bogom.

Župnik Edi Vajda

ŠMARNICE

Začetki čaščenja Matere Božje v mesecu maju (nem. Maiandacht) segajo v srednji vek, ko so posvetna pomladna slavja posvečali Mariji. V sedanji obliki je majska pobožnost nastala v prvi polovici 18. stoletja v Italiji, od tam se je kmalu razširila v Francijo in Španijo. Sredi 19. stoletja pa je pognala korenine tudi v avstrijskih deželah in s tem tudi pri nas. Odobril in pospeševal jo je papež Pij VII.

Zdaj je majniška pobožnost v različnih oblikah razširjena po vsem katoliškem svetu. Pri nas se je majniška pobožnost začela leta 1851 v ljubljanskem bogoslovnem semenišču. Prvo šmarnično branje (mesec Marije) pa je po francoski predlogi priredil Davorin Trstenjak že leta 1842. Šmarnična pobožnost je velikokrat vključena v mašo, ki se zaključi z litanijami Matere Božje.

***Spet kliče nas
venčani maj ...***

***Kot vsako leto, ste tudi letos
iskreno povabljeni k
šmarničnemu druženju s
prijatelji in našo nebeško***

materjo Marijo.

***Ob zgodbi, petju in molitvi bo
zagotovo nepozabno.***

***Pridi in se nam pridruži – ne bo
ti žal!***

Maj je kot Marijin mesec primeren, da poglobimo svoj pogled na Marijo. V zgodovini so si pogosto postavljali vprašanje, ali je Marija, to preprosto judovsko dekle izpred nekaj manj kot dva tisoč let, neke vrste »katoliška boginja«.

A dejstvo je, da Marija ni nikakršna boginja v grškem ali rimskem smislu, ampak je navaden ustvarjen človek. Je Božja stvaritev, kakor smo vsi drugi ljudje. Enako tudi svetniki. V krščanstvu ne častimo Marije in svetnikov kakor bogove, ampak kot ljudi, ki so se izkazali v svojem življenju, s svetim življenjem, se na tak način približali kot prijatelji Bogu in so mu, po našem prepričanju, tudi po smrti blizu. Zato se k njim zatekamo s priprošnjo, ne pričakujemo pa, da bi Marija ali svetniki izpolnili naše prošnje. Tudi častimo jih ne v istem smislu kot Boga.

ŠMARNICE

Kako je Maja začela hoditi k šmarnicam

Verjetno že veste, da vsi večji otroci iz naše ulice hodijo k šmarnicam. Tudi Maja, ki s svojo mamico in atijem ne hodi k maši!

Majini starši živijo v najmodernejši hiši naše ulice, vse imajo tako urejeno, kot da prideš v park. Njen ati dela nekje v tujini in med tednom ga ni doma; v hiši in okoli hiše jim vse urejajo drugi delavci, ker je tudi Majina mami zelo zaposlena. Maja večkrat reče, da ati za Boga nima časa, mamice pa to ne zanima, saj je najraje po trgovinah, kadar ni v službi.

In tako je Maja veliko sama; ko pride iz šole, gre skoraj vedno k Ninini babici in dedku, saj sta doma in jo imata zelo rada.

Tudi drugi otroci radi pridemo tja, zato smo Maji večkrat govorili o šmarnicah. Lani, ko je bila v drugem razredu, jo je Urška povabila, naj gre z njo k verouku.

»Če hočeš, le pojdi, da ti ne bo dolgčas doma,« je rekla njena mami, ati pa za to sploh ni vedel. Ko so se začele šmarnice, smo jo otroci vabili, naj gre z nami – a mami jo je vedno nekam peljala. Z njo je morala prehoditi vse trgovine in sedeti pri maminih

prijateljicah.

Letos je Maja že v tretjem razredu, njeni sošolci in sošolke gredo k prvemu obhajilu – ona pa ne more, ker nihče od njenih staršev ne gre do gospoda župnika. Zato je žalostna in bi rada hodila vsaj k šmarnicam, kot vsi otroci iz ulice.

To smo vsi vedeli, zato sem otrokom predlagal: »Ko bomo prvič srečali njeno mamico in atija, bomo prosili za Majo, da bo lahko hodila z nami.«

2. maja smo imeli blagoslov kapelice. Ko smo bili vsi zbrani, sem prosil dedka, če lahko Majinemu atiju in mami nekaj povem. Ker moj dedek ve, da ne govorim neumnosti, me nič ni vprašal in mi dovolil. Celo po kozarcu je potrkal, da so vsi utihnil. Tako sem lahko pred vsemi prosil za Majo in še rekel, da si to želimo vsi otroci. In uspelo nam je. Zgodilo pa se je še nekaj: oglasil se je tudi gospod župnik in prosil, če jo pustita k prvemu obhajilu, ker je tako pridna pri verouku.

Najbolj presenečen je bil Majin ati, ker o vsem ni nič vedel – ampak nič ni imel proti, tudi mami ne.

ŠMARNICE

Šmarnice v maju

Slovenski katehetski urad je po pooblastilu Slovenske škofovske konference za leto 2021 skupaj s Celjsko Mohorjevo družbo pripravil šmarnice za otroke z naslovom SVETNIKI SO BILI ČISTO (NE)NAVADNI LJUDJE. Čakajo nas zgodbe v obliki razgibanih dialogov med otroki in malim angelom Serafinčkom. Njihovi razgovori nam približajo svetniške like vseh starosti, stanov in obdobj. Otroke vabijo, da bi tudi sami v vsakdanjem življenju pogumno stopili na pot svetosti in vedno bolj postajali Jezusovi prijatelji: »Nihče ni tako dober, da ne bi mogel biti še boljši. Prav tako ni nihče tako velik prijatelj z Jezusom, da ne bi mogel biti še večji.« Se vam zdi, da je to samo za otroke? Nad zgodbami bomo navdušeni tudi odrasli.

Avtor letošnjih šmarnic je duhovnik Aco (Frančišek) Jerant, rojen l. 1969, in pred 25 leti posvečen v duhovnika.

Deluje kot župnik v župniji Tomišelj pod vznožjem Krma. Njegove zgodbe o Patru Piju smo že poslušali v šmarnicah pred petimi leti.

Šmarnice bodo na Ravnah vsak dan, prenos bo na FB strani.

Katehistinja Marija Prikeržnik



IZ VEROUČNIH KLOPI

Verouk v glavnem še vedno poteka na daljavo. Kljub zaprtju se je nekaj le dogajalo za naše veroučence, predvsem birmance in prvoobhajance.

Z birmanci smo imeli pred veliko nočjo tri srečanja v cerkvi. Enkrat je vsak sodeloval pri križevem potu, enkrat smo imeli birmansko sv. mašo in udeležili so se velikonočne spovedi. Botri so bili povabljeni na zoom srečanje, ki ga je organizirala mariborska nadškofija, gost večera je bil dramski igralec Gregor Čušin.

Za prvoobhajance in njihove starše smo imeli dvakrat sveto mašo. Skušali smo jim čimbolj približati pomen svete maše. Poskusili so neposvečeno hostijo in spoznali najsvetejši trenutek, ko navaden kruh postane Kristusovo telo, hrana za našo dušo.

Za starše prvoobhajancev in birmancev smo imeli v februarju Zoom sestanke, kjer smo jih seznanili z nadaljnjo pripravo na birmo in prvo obhajilo.

Imamo predvidene datume: prvo obhajilo na Ravnah bo 30. 5., v Kotljah pa 6. 6. Birma bo na Ravnah in v Kotljah 26. 6., na Strojni pa 4. 7. Vse usmerjamo v to, da bi bili otroci na prejem zakramentov v danih razmerah kar najbolje pripravljeni.

Odzivi nekaterih veroučencev in njihovih staršev na veroučno gradivo, ki ga dobivajo na internetni strani naše župnije, so izjemni in vredni vse pohvale.

Objavljamo dva izdelka: prvošolka Nana Kotnik je skupaj z mamico iz das mase ustvarila Božji grob. Božji grob je izdelal tudi drugošolec Patrik Knez.

Katehistinja Marija Prikeržnik

IZ VEROUČNIH KLOPI



Nana Kotnik je izdelala božji grob



Božji grob je izdelal tudi Patrik Knez

OBVESTILA

1. maj, sobota, Jožef delavec – začetek šmarnic
4. maj, torek, sv. Florjan, zavetnik gasilcev – sodelovanje gasilcev
13. maj, četrtek, slovesni praznik Gospodov vnebohod
24. maj, Binkoštni ponedeljek, Marija Pomočnica
6. junij, prvo sv. obhajilo
13. junij, nedelja, zaključek verouka



Dostojanstvo božjega otroštva sta prejela

3. Niko Gregor; 4. David Mesner



H Gospodu po večno plačilo sta odšla

8. Dragan Novaković, 74 let, Kotlje 147;
9. Daniela Drobnič, 93 let, Dom starostnikov – Slov.

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik Kobolt, Janez Gorenšek, Kristina Grabner
Naklada 50 izvodov

